

ЦѢНАТА
на
В. "НЕДѢЛЯ"
е:

Въ България за год. [26бр.] 4 лева
За шестъ мѣсеци 2.50
" " " 1.50
ВЪ СТРАНСТВО:
За година 5 лева
" шестъ мѣсеци . . . 3 "
" три " 2 "

Неплатени писма не се прие-
матъ.

Абонамента въ предплата.

Единъ брой 20 стотинки.

Immagine "Cosa
Nobis"

ВСИЧКО
отнася до вѣстника :
аккописи, пари и пр.,
права до стопанина
Д. Новачевъ
и Члввѣнъ.

Въ отпращени рѣкописи вж-
дѣтъ се обратно, само ако сж
придружени съ нужднитѣ за то-
ва пощ. марки

За обявлєнията на сжд. прис-
тати се плаща по 5 ст. на дума,
ако се публикуватъ по три пж-
ти, по 3 ст. За частни по 20 ст.
на рѣдъ въ 4-та странида, а за
първата по 50 стот. За срочни
(шестмѣсечни или годишни) об-
явления се правятъ важни
отстъпки.

Днешното движение за повдигане мѣстната индустрия.

Заедно съ освобождението ни и съ урѣждане на държавицата ни, у насъ въ едно кѣсо врѣме се тласна твърдѣ назадъ местната индустрия. Създаденото ново общество, което така охотно прѣгърна чуждото облекло и произведения, заинтересува европейскитѣ индустриалци, които скоро-скоро се явиха да ни удовлетворятъ нуждитѣ. Тѣхната конкуренция още по-вече подѣйствува да се убие съврѣменно и най-дрѣбнѣвия занаятчия. Това течение продължава и до днесъ. Обаче сиромашията и кризата, която така притиска нашето работно сѣсловие, възбуди у по-сбуденото общество мисълта, че за да се повдигне отъ малко—малко нашата сѣсипана индустрия, при днешнитѣ неурѣдени въпроси и отношения съ нѣкои отъ Великитѣ сили, никакви „Митарственни тарифи“ и закони за акцизи нѣма да ни спомогнатъ, освѣнъ ако прѣвърѣмъ чуждото и се приближимъ къмъ нашиенското. Въодушевявано отъ тѣзи мисли, подъ инициативата на нѣкои отъ столичнитѣ граждани прѣди Великъ-денъ, се свика едно събрание гдѣто се объсди въпросътъ за повдигане индустрията у насъ. Между другитѣ рѣшения, въ туй събрание се взе и това щото всѣко сѣмейство и всѣки Българинъ да се облича съ мѣстно произведение, както и отъ свое да е мобилировката въ кѣщи. Такива събрания станаха и въ други градове. Идеята се посрѣщна съчувствено отъ по-разбраното наше общество.

Така на 16 того и въ нашия градъ се свика такова едно събрание въ театралния салонъ „Съгласие“, който до сущъ бѣше прѣпъяненъ съ публика и отъ двата пола. Г-нъ *Г. Симеоновъ* слѣдъ една кратка рѣчь, съ която описа въ общи черти положението въ което се намира нашата индустрия и хилядитѣ левове що прѣскаме по разни европейски боклуци, капели, дрънкала, платове дору и за царвули (европейски царвули видѣхме въ София да се продаватъ), прочете и единъ уставо-проектъ за образуване едно общество което да се облича исклучително съ мѣстно произведение. По голѣмата частъ отъ присѣтствующитѣ, това мнение посрѣщна съ готовностъ и мнозина се подписаха за членове.

Обаче туй движение у насъ показва, че нашето общество е дошло до реалното самосъзнание, че само по таквъ начинъ ний ще можемъ да се избавимъ отъ Австрийскитѣ кържелии, цѣльта на които е само да съсипватъ икономически малкитѣ Балкански народи.

Но една доста калпава черта, която се забелязва у насъ е за гдѣто много горѣщо хрѣдприемаме полезни работи, ала тѣзи горѣщина неусетно изчезва и зарязваме всичкитѣ положени трудове. Дано обаче, тѣзи наша прагностика не излѣзе и съ днешнитѣ явления за повдиганieto мѣстната индустрия. Намъ особено драго ще ни бѣде, ако чуемъ, че примѣра на Софиянци и Плѣвенци се подражаеше и отъ другитѣ краища на нашето отечество, нѣ прѣди всичко изисква се постоянство, воля и енергия.

ОТЪ
Графъ Левъ Толстой.

Тютюня като опивателно вещество.

И по-напрѣдъ казахме, че човекъ, като има потребностъ да заглушава гласътъ на съвестта си, прибягва къмъ помощта на опивателнитѣ вещества. Въ единичното това се състои причината за разпространеността на всичкитѣ опивателни вещества, и между другитѣ тютюня, едно отъ най-разпространенитѣ и най-вреднитѣ.

Предполага се, че тютюня веселѣ чело-
вѣка, избистря мислитѣ му, привлича го, как-
то всѣки навикъ, безъ да може и да дѣйстви-
ва като срдство за заглушаваніе съвѣс-
тѣта, както това става отъ виното. Но стига
само да се вглѣдаме по-внимателно въ усло-
вията, при които се появява особенната по-
трѣбностъ за пушението, за да се убедимъ,
че опойванието съ тютюня става сжщо така,
както и съ виното, че и той дѣйствува на
съвѣстѣта и, че хората съзнателно прибѣг-
ватъ къмъ този видъ опойване, особено ко-
гато въ него искатъ да намѣрватъ едничката
утѣха въ извѣстни случаи. Ако-би тютюня
да можѣше да избистря мислитѣ и да веселѣ,
то не щѣше да се има такава страсть къмъ
него и, страсть именно въ извѣстни въ опре-
дѣлени случаи, и не щѣха да казватъ хората,
че сж готови по-скоро да прекаратъ безъ
хлѣбъ, отколкото безъ тютюнъ, а дѣйстви-
телно често пжти не щѣха да прѣдпочитатъ пу-
шѣнието предъ храната.

Готвачътъ, който бѣше заклалъ господарката си, разказваше, че когато влѣзналъ въ спалнята ѝ (стая), рѣзналъ ѝ веднѣжъ прѣзъ гърлото, и тя паднала и почнала да хърка, кръвта швирнала като порой, той затрепералъ. „Азъ не можѣхъ да я доколя“, казваше той, — „и излѣзохъ отъ спалнята въ предната стая (салона), сѣднахъ тамъ и испушихъ една цигара“. Само слѣдъ като се омаялъ съ тютюнъ, той се почувствувалъ съ куражъ да се върне въ мѣстото на прѣстѣпленіето, да доколи бабичката и слѣдъ това се заловилъ да тършува вещитѣ ѝ.

Разбира се, че потребността за пушението въ такава минута е била прѣдизвикана въ него не отъ желание да си избистри мислитѣ или да се развесели, а отъ необходимостъ да запуши нѣщо, което му бъркаше да довърши наченатата си работа.

Такава една потрѣбностъ въ омайванетоъ съ тютюнь, въ извѣстни и най-трудни минути, може да си приспособи всѣки любителъ на тютюня. Припомнямъ си, че прѣзъ времето до като го употребявахъ, запитвалъ съмъ се: кога именно имамъ особено желание да пуша? . . . Всѣкога почти това е ставало въ такива минути, когато не съмъ искалъ да помня това, което е било на умътъ ми — искалъ съмъ да забравя, - да не мисля. Напримѣръ: сѣдя си самъ, нищо не работя, зная, че трѣбва да пристѣпя къмъ работа, и не ми се иска. Азъ запущвамъ и продължавамъ да сѣда. Общала съмъ нѣкому да го посѣта чакътъ по 5 и съмъ се забавилъ на друго мѣсто; припомнямъ си, че съмъ закъснѣлъ, но ми се иска да забравя това, и азъ пуша. Разгнѣвенъ съмъ и мѣмря за нѣщо слугата си като зная, че съ това не постѣпамъ добръ, виждамъ, че трѣбва да прѣстана, но ми се иска да дамъ

воля на гнѣвътъ си — азъ пуша и продължавамъ да се сърда. Играя на книги и губя повече отъ това, което съмъ си опредѣлилъ. — азъ пуша. Паднѣлъ съмъ въ лошо положение, направилъ съмъ лошъ постѣпекъ, погрѣшилъ съмъ въ нѣщо и трѣбва да съзная положението си за да се избавя отъ неминуеми неприятности, но не искамъ да се призная и обвинявамъ другитѣ, като същевременно и пиша. Азъ пуша и не съмъ доволенъ отъ това което излага перото ми. Трѣбва да напусна, но ми се и иска да допиша това, което съмъ си намислилъ. Азъ се надпирамъ съ нѣжко и виждамъ, че не можемъ съ противника си да се разберемъ, но ми се иска да си искажа мислитѣ, азъ продължавамъ да говоря и пуша.

Особенността на тютюня отъ другитѣ опивателни вещества, освѣнъ слабостта на опойванието отъ него и съмнителната му безвредностъ, се състои още и въ възможността за употребяването му въ незначителни и малки случаи. Безъ да помѣнуваме и за това, че употребяването на опиума, виното, наргелето има свързка съ нѣкои приспособления, които не всѣкога можемъ да имаме подръжка, па и за това, че употребителя на спиритивитѣ питиета безъ мѣрка прѣдививка отвращение, а употребителя на тютюня не прѣдставлява нищо подобно; че опойванието отъ опиумъ, наргеле, вино, ракия и други питиета прави на всинца ни впечатления и дѣйствиия, които оставатъ въ паметта ни въ продължение на доста дълго време, а омайването отъ тютюня може да остава само за извѣстенъ и отдѣленъ случай. Искашъ да направишъ това, което не е ти по характера, — испушвашъ цигарка, омайвашъ се колкото ти трѣбва, за да направишъ това, което не би трѣбвало да направишъ, и пакъ си добъръ и можешъ да мислишъ и приказвашъ; или освѣщашъ, че си направилъ това, което не трѣбвало да направишъ, — пакъ цигарка, и неприятното съзнание на лошиятъ или лихиятъ случай се забравя и можешъ да се занимавашъ съ другъ.

Слѣдва.

ИКОНОМИЧЕСКИ ОТДЪЛЪ.

По пчелина — продължение отъ 14 брой.

Медоносни растения.

1) Еспарсетъ (esparcette), цвѣтътъ на който е единъ отъ най добритъ за пчелитъ. Той дава въ изобилие медъ отъ такова прѣкрасно качество, щото, даже и меда отъ бългата дѣтелина не може да се сравни съ него.

2) Людерна (*Medicago falcata*), която руситѣ наричатъ медунка. Въ Сѣдинитѣ Шати тя расте не на всѣхъ и доставлява много добъръ медъ; цвѣти послѣ всякой сѣнокося и е драгоцѣнна въ това отношение, че произвежда медъ въ такова врѣме, когато отъ другитѣ растения не може да се получи.

3) Кумонига (*Melilotus*), диворастяща на неработени пространства е едно отъ добритѣ растения за пчелитѣ. Отъ самото му название (*melilotus*) се вижда, че то отдавно е било извѣстно за растение богато съ медъ. Тя цвѣти слѣдъ дѣтелината и продължава да цвѣти до настѣпване на мразътъ, така щото то помага на пчелитѣ да набератъ запасъ за прѣз зимата. Това растение е двулѣтно, нѣ въ първата година цвѣти малко. Има два вида кумонига — червена и бѣла. Последната е особениъ богата съ медъ.

4) Гръчиха (Polygonum). Тя е добро медоносно

растение за прѣзъ края на лѣтото, нѣ неговитѣ цвѣтове не произвождатъ еднакво медний сокъ. Медътъ, полученъ отъ него има остъръ вкусъ и е толкова гъстъ, щото не може да се изважда изъ пититѣ съ центрофуга.

5) Липата (*Tilia*) дава така сжщо много бѣлъ медъ; нѣ той има твърдѣ остъръ вкусъ, който не се харесва на всѣкого.

6) Акацията (*Robinia*) принадлежи къмъ число то на тия дървета, които е желателно да растѣтъ около пчелина; тя дава много медъ и при това въ такава врѣме, когато пчелитѣ се много нуждаятъ отъ него.

Бленътъ (*Asar*) така сжщо доставлява меденъ сокъ въ изобилне; цвѣтоветѣ му, висящи на долу запазватъ сокътъ отъ измивание.

Всичкитѣ плодни дървета, като прасковитѣ, крушитѣ, сливитѣ, зарзалитѣ, вишнитѣ и др. даватъ медъ; нѣ ябълкитѣ, отъ тѣхъ, прѣвѣсхождатъ всички въ това отношение.

8) Отъ всичкитѣ скорорастящи растения, които даватъ голема паша за пчелитѣ бѣлата дѣтелина (*trifolium repens*) може да се счита за една отъ най добритѣ. Тя дава потсояно огромно количество хубавъ бѣлъ мѣдъ. Тамъ гдѣто тя най много расте, пчелитѣ събиратъ прѣвѣсходни богатства. Тѣй като тя цвѣти въ сухо и топло врѣме прѣзъ годината и медний ѝ сокъ се проявява тогава когато слънцето изсуши всичката роса, то събранный отъ нея медъ е гъстъ и не съдържа вода.

Почти всичкитѣ видове дѣтелини даватъ добъръ медъ.

Освѣнъ тѣзи растения има още много, но само на тѣзи, които познаваме ще споменемъ имената имъ:

Taraxacum officinale (глухарчето), *Heliantus annuus* (слънчогледа), *Heliantus tuberosus* (зимнитѣ ябълки), *Matricaria chamumilla* (лай кучица), *Lactuca sativa* (ди-ва салата), *Cichorium intybus* (цихорий), *Cannabis sativa* (конопа), *Aster* (звѣздичата), *Herba Budentis tripartitae*, *Erythraea*, *Cynara Cirsium*, *Jnula Helenium*, *Cercis siliquastrum*, *Ervum lens* (лещата), *Mentha* (ментата), *Marubium vulgare*, *Curcus*, *Prunus Padus* (черешата), *Lavandula vera* (ливанта), *Rubus Jdaeus*, *R. fruticosus* (малината, капината) *Fragaria* (ягодата), *Borago officinalis* (краставичната трева), *Scroffularia* (живеница), *Brassica napus* (рапицата), *Sinapis alba* (синапа), *Raphanus sativus*, *Brassica oleracea* (зелето), *Lepidium sativum*, *Berberis* (Бербериса — вреденъ за житата), *Matthiola annua*, *Crocus sativus* (шафрана), *Coscyrium herbaceum* (памучника), *Populus alba* (тополата), *Petroselinum sativum* (марданоса), *Anethum graveolens* (копър), *Pastinaca sativa*, *Daucus carota* (моркова), *Asclepiadeae*, *Ericineae* (верескови), *Valerianeae* (Валериановитѣ), *Epilobium spicatum* (Иванъ чай), *Enothera suaveolens*, *Caprifoliaceae* (бъзовитѣ растеня).

Р. Sc. При тези медоносни растения не бива да забравяме особено медоносната трева *Borago officinalis* (краставична трева), резедата (*Receda odorata*), която се сѣе въ градинитѣ като ароматно цвѣте и холкуса (*Holcus lunatus* и *H. Sacharatum*) който, като прекрасна ливадна трева въ Северна Германия занимава цѣли полета.

По-вечето мѣста изъ отечеството ни сж надарени съ горнитѣ мѣдоносни растеня, названията имъ сж дадени по латински за да можѣ желающия да си ги поръча чрѣзъ нѣкой сѣмненний кагазинъ отъ Европа, на има още много други, които не познаваме и не сме спомѣнали. Ако по тѣ-

каде сж въ недостатокъ, то никакъ не е друдно да си ги набавимъ, при туй нѣкои отъ гореописанитѣ растения много добръ успѣватъ, като ги посѣеме. Сжитѣ климатически условия ни спомогатъ за развѣждането на пчелитѣ съ добри печалби, много по добри отъ колкото въ Руссия и др. страни. При всичкитѣ тия естествени удобства ний държимъ пчелитѣ си още въ непрактичнитѣ кошерища; още ний убиваме пчелитѣ, за да вземами меда имъ, още повече занемаряваме тѣхното отглеждане и отъ денъ на денъ се умалыва производимото количество медъ, който въ много случаи може да замѣни захаръта, скѣпо купувана и то отъ странство.

При основаването на единъ пчелникъ трѣбва да се внимава още и на тѣзи условия; да не се поставя въ мѣста, гдѣто могатъ да влизатъ и врѣдѣтъ на пчелитѣ всѣкакви животни; да бѣде заварденъ отъ силнитѣ вѣтрове; ако се допуска естествено роение, трѣбва да бѣдатъ толкова близо до жилището на пчеларя, щото шумътъ при роеенето да се чува. Входовитѣ на пчелитѣ да бѣждатъ обрнати на Югъ, Юго-Западъ или Юго-Истокъ.

Освѣнъ медъ и прашецъ за пчелитѣ е потрѣбно вода и въ малко количество солъ, но както едната така и другата, пчеларя може да имъ достави въ пчелника, за да не ходятъ сами да търсятъ и губятъ врѣме.

Л Ѣ Т О П И С Ѣ

Селенията сжсипана. Много лоши работи ни съобщаватъ отъ градътъ за нѣкои търговци които най-безбожно експлоатиратъ клѣтия нашъ селянинъ. Нѣкой си Б. богатшиъ дава подъ сждъ 40-50 души селяни, които ужъ му дължатъ. При разглеждане на дѣлата всичкитѣ тия призовани „дължници“ се чудатъ и маятъ отъ каждъ на каждъ тоя г-нъ Б. да нека отъ тѣхъ пари на нѣкои отъ които има нито го познаватъ. Независимо отъ това, и посредствомъ „записи“ и „полицѣ“ каратъ простодушнитѣ селяни да се подписватъ безъ обаче да знаятъ за какво. За таква шарлатани ни съобщаватъ и отъ други мѣста. Каго съобщаваме това имали сме случая въ нѣкои мѣста съ очитѣ си да видимъ какъ се експлоатиратъ нашия селянинъ, като се ползватъ отъ неговата простотия ужасно!

Пристигналъ е въ градътъ ни, по частни работи редактора на Ломския в. „Демократъ“.

Редактора на нашия вѣстникъ, по частни работи е заминалъ за Свищовъ, по която причина вѣстника ще позакжнѣ съ нѣколко дни.

Общаната отъ насъ премия въ градътъ ни ще распратимъ прѣзъ първитѣ числа на мѣсецъ Май, а на провинциалнитѣ къмъ края на сжщия мѣсецъ, защото мнозина отъ непрѣдплатившитѣ абонати ни молятъ, да почакаме до 10 Май най-късно, за да си внесѣтъ абонамента, защото Великденскитѣ празници имъ попрѣчили.

Въ продължение на 5—6 мѣсеци въ отечеството ни се съставиха 37 Либерални дружини — въ градове и села. Намъ особено ще ни бѣде драго, ако разнитѣ фракции се сдружатъ подъ знамето на либералната партия. Само по този начинъ до нейдѣ ще могатъ да се искоренятъ сжществующитѣ партизански борби и страсти. При това нѣкои ни пишѣтъ, че и Стамболовитѣ партизани рѣшили да се откажатъ отъ своя шефъ и се присѣдинятъ къмъ болшинство — либерали.

На Македонската депутация, *Н. Ц. В. Княза* отговорилъ, щото да се отстранѣтъ сжществующитѣ по настоящемъ агитации за сждбата на Македония. Ако въ случай Македонцитѣ не би посѣдвали тия

свѣсти Князѣтъ и правителството не ще могатъ да окажатъ никакво подкрепление на тѣхнитѣ дѣйствиа, като врѣдителни не само на заробенитѣ ни братия, но и за цѣлото отечество.

Линията София — Романъ била условена да се приготи въ тригодишенъ срокъ спорѣдъ слѣдното направление: Романъ — Червени-Брѣгъ — Плѣвентъ — Гривица — Пординъ — Градище — Поликраище — Г. Орѣховица — Кесарево — Юленица. Отъ тукъ ще слѣдва по долината на Буюкъ-дере, сетнѣ за Сѣлваново — Чатладжа — Шуменъ.

Съ указъ подъ № 27 стпущатъ се 15 хи. ляди лева за направа ново училищно здание въ градътъ ни

Тѣзи дни излѣзе отъ печатъ II-та книжка отъ мѣсичното списание „Сѣтъмъ“ за мѣсецъ Мартъ, съ слѣдното съдържание: I. нѣщо по спестовнитѣ каски; II. за педѣлната почивка на ученицитѣ въ срѣднитѣ учебни завѣдѣния; III. Историята на огъня и ролята му въ челоуѣческото развитие; IV. Книжнина; V. По юбилея на г-нъ Вазовъ. VI. Домакинство; VII. Хигиена и Медицина; и VIII. Смѣхории.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

ЛОВЕЧЪ. До Редакцията на в. „Недѣля“ въ Плѣвентъ — Отъ нѣколко врѣме насамъ и нашия градъ почна да се събужда! — Почнаха нѣкои Г-да да водатъ прѣспирни чрѣзъ печата. Не ми е работа, наистина да ся мѣса въ прѣспирнитѣ имъ, нѣ като гражданинъ, счетовъ за нуждо да дамъ и моето мнение (по прѣспирната въ критиката) на съгражданитѣ си и интересующитѣ ся.

В. „Знаме“, въ два броя печати дописки изъ Ловечъ, въ които ся критикува, какъ на 28-ий Февруарий т. г. ся отпразднувалъ денѣтъ на освобождението Българската Църква. Въ първата дописка, дописника осжжда учителското тѣло, че не взело участие въ общото тържество, а въ II-та нѣкой отъ учителитѣ ся сърди и укорява тържествующето общество, че всѣлявало развратъ, отъ който учителитѣ за да отбѣгнатъ, устроили си отдѣлна вечеринка, която ги добръ характеризира. Както отъ едната, така и отъ другата дописки ся вижда, все сжщото, което по долу ще кажа:

На 28-ий Февруарий т. г. както е извѣстно ся празнува освобождението на българската църква, което както тукъ въ Ловечъ, така и всѣкъдѣ изъ България, трѣбваше да ся отпразднува по тържествено. По поводъ на това, събраха ся тукъ: граждани, чиновници, офицери и пр. и взеха рѣшение да ся даде отъ страна на мѣстното читалище „НАУКА“, забавителна вечеринка въ въ салона на Окржний Сждъ.

За тая цѣль ся отпечатаха покани и ся поканиха множество граждани, чиновници и офицери. Господинъ Полковникъ Командиръ Подполковникъ *Ив. Поповъ*, отпусна и военната музика, защото вечеринката, въ сжщото врѣме, имаше и благотворителна цѣль (всички поканени да платятъ по 2 лева антре за въ полза на читалището). Вечеринката стана и всѣки остана доволенъ отъ забавлението. Господа учителитѣ и нѣкои отъ Г-ци учителкитѣ отсѣтствуваха, което азъ ся отрази на вечеринката и различно се изстъкува отъ гражданитѣ, още повече като ся знаеше, че учители и учителки гуляятъ въ едно отъ училищата. По поводъ на това тѣхно отсѣтствие дописникътъ на „Знаме“ забѣлжи на учителитѣ, че тѣ бѣха длжни да взематъ участие въ тържеството заедно съ всички, а не да бѣгатъ на страна.

До колко сж основателни възгледовѣтъ по тоя въпросъ на дописникътъ не зная, нѣ онова, което ся знае, то е, че Господа учителитѣ и учителкитѣ одбѣгнаха да внесѣтъ лептата си въ полза на читалището, която намѣриха за добръ да замѣнятъ съ ядене и пиење (по тѣхно му казано вечеря!). Вѣроятно, единъ отъ тия Г-да, като сж оправдава въ сжщия вѣстникъ „Знаме“ забѣлжва, че тѣ отбѣгвали и трѣбвало да отбѣгватъ отъ

ПОДЛИСТНИКЪ

Годенъ и наслѣдството му.

продължение.

По нататѣкъ биле написани подробности, които урѣждали веднжъ за винаги новата фабрична организация.... Спорѣдъ расказа, предаденъ на автора отъ неговия съпжтникъ, работницитѣ наченали испърво безпокойно и подозрително да се споглѣждатъ. Необикновенното предложение на богатшиина ги съвсѣмъ смаяло. Повечето отъ тѣхъ си помислили, че домакина е „отслабитѣлъ въ умътъ си“. Веднага полянката на която биле събрани, опустѣла, и Годенъ останалъ самъ. Всичкитѣ работници мълчишкомъ се разотиише. Съ бързина на трѣскавица се распространили по фабриката тревожни и огорчителни слухове. Но Годенъ, разбираше, не и въ слѣдующитѣ дни е настоявалъ въ рѣшението си. Тогава работата била свършена спорѣдъ желанието му. Вий, читателю разбѣра се, ще помислите, че факта е послѣдванъ съ радости, ликувания и овации. Какъ! съвсѣмъ на противъ. Впечатлението е било едно отъ поразителнитѣ. Нѣщо като страхъ, тъга и паника овладѣло всичкитѣ. Струвало имъ се, че смъртътъ е расперила мощнитѣ си крилѣ надъ фабриката. Работитѣ врѣменно биле спрѣни хората ходѣли изъ Фабриката като

смаани, мълчишката, безъ да се питатъ нѣщо и, като че ли нищо не разбиратъ. Тукъ азъ само можѣхъ да видя за пръвъ пѣтъ съ каква мѣчителна тъга и слисанность массата прѣживѣва силни и рѣшителни минути. Въ продължение на нѣколко дена 2000 души не можѣха да се опомнятъ. Нѣкакъвъ страхъ като че ли ги бѣше обзелъ и почти всички говорѣха за полудяване. Отпослѣ; разбира се, всичко се разбра и си трѣгна работата по обикновенно му.

Годенъ още веднжъ поканилъ старшитѣ работници въ дома си, заповѣдалъ да се поднесе шампанско вино и пилъ за успѣхитѣ „на новитѣ фабриканти“. При тази трогателна сѣсна всичкитѣ мѣжбе, жени и дѣтца наченжали да плачатъ. Прѣзъ всичко това време никому въобще не било весело, още повече и за това, че и самия Годенъ заболелъ отъ душевнитѣ си възлнения. Слѣдъ това, като че ли нищо се не е случило, всички задружно се заели за работа, макаръ че впечатленията отъ този фаталенъ часъ за дълго време още биле запечатани въ мозгитѣ на очевидцитѣ при тази сѣсна, това събитие е станжло въ мѣсецъ Юлий 1880 година.

Въ сегашни времена фамилистерията, по общия си видъ, прави на зрителя твърдѣ внушително впечатление. Въ сжщность това вече не е фабрика, а цѣлъ фабриченъ градецъ отъ фабрични работилници,

здания отъ най новата архитектура, разни магазини, складове, хубави домове, улици съ весели дървета и градинки и пр. На централната площъ се намира хубава черква съ прѣкрасенъ изгледъ по готический стилъ. Намира се и телеграфна станция съ пощанско отдѣлѣние. Малкъ паровозъ прѣкарвалъ къмъ желѣзнопѣтната станция фабричнитѣ платформи съ стоки. На първий планъ, като измините границата на фабричната територия, ще видите дълѣтъ, на три етажа, отъ червенъ кирпичъ, домъ за живѣние. Къмъ него по краищата се допиратъ още двѣ такива странични крила. Въ двора се намира градина съ разни цвѣти и растения, а посрѣдата му на една издигната площадка е издигнатъ памятника на Ж. Б. Годена. Той е направенъ отъ бронзъ и е закрѣпенъ на мраморна, съ разни украшения основа. Памятника прави на зрителя сжщото впечатлѣние, каквото би направилъ и самия Годенъ, ако-бѣше живъ, спорѣдъ както го описаме въ характеристиката му. На едната му странъ на основанието се намира символическото изображение на труда, — работникъ съ работническа риза и съ повдигнатъ въ рацѣтъ чукъ, на другата страна — символа на майчината любовъ, млада жена, съ дѣте въ рѣжа. Памятника се свършва съ бюста на добродушния пѣленъ, обрѣснатъ старецъ, съ испѣнвало голо чело, малки очи и бра-

вечеринки, на които присъствувало **висше общество**, защото такива вечеринки, гдето присъствували кокетни чиновници, парфумирани офицери и пр. били развратни. Тукъ го изисква справедливостта да каже, че нѣщо що е публично, открито, и свободно, то не е развратъ, когато може да се прѣдилага, че е развратъ онова, що е частно закрито и пр. и пр.

Нѣ на прѣдмѣта: Такива недоразумения мѣжду учители и офицери не сж едно или двѣ тукъ, а почти всѣкой денъ ги има. За да си ги обясни чловѣкъ, нека ся съгласи, че до като има млади Г-ци учители, до като учителитъ сж ергени и колеги съ тѣхъ, до като има офицери съ претенции на кавалери по доблестни отъ учителитъ, до като има весели музикъ, балове, вечеринки и пр., тия недоразумения нѣма да иматъ край, а ще ся увеличаватъ. Нека Г-да учителитъ не мислятъ, че хората не разбиратъ гдѣ ги боли и да не ся оградятъ съ искусствѣн моралъ, а да ся съгласятъ, че всѣкому е желателно да размени двѣ думи съ образована и въспитана госпожица. —

София. Отъ едно частно писмо испратено до редактора на вѣстника ни извличаме слѣдующето: Ако оставате на *Давидъ* такива работи, азъ Ви въ името на искреното приятие и колегство по журналистиката ми се видите отъ това като обидени отъ направенитъ ми откровенни исповѣди, (? р.) но като съмъ скиналъ една риза повече отъ васъ, все съмъ патилъ повече искушения и мнѣ минало повече прѣвъ главата. За това като на близенькъ приятель писахъ тѣй откровенно, като зная Вашата ревност и таланта съ който сте надарени отъ самия Бога сърцевѣдца, за това недѣйте мисли съ нѣкои задни цѣли съмъ Ви писалъ въ такъвъ духъ, но се увѣрете и убѣдете, че това е издълбочини сърце на което може Вие да не хванете вѣра; но ови който знае и помисленията ни, Той е свидѣтель на казаното отъ смирения Ви и грѣшенъ приятель.

Завистьта е сжщото зло въ чловѣчеството, да те унижатъ укоратъ, онеправдатъ и обезчестятъ това е и, самото царство, на дявола, който всякой пакъ се старае и си прилага тѣзи злини на добритъ и честни хора.

Като Ви испратихъ послѣдното си писмо, съ братскитъ си прѣдупреждения, и виждахъ отъ успѣхъ на дѣлото, което е не само народно но и свято ще се яватъ и гонители, завистици, за това се осмелихъ като на приятель тѣй да Ви пиша, а колко повече като духовно лице да Ви предупредя да се вардите и бодрствувате защото въ „*вѣка сего дни лукави сѣтъ*“ и дѣйствиелно какво виждами подиръ нѣколко дена отъ испращание на послѣдното ми до Васъ, че нѣкой си *Чакаловъ* се обажда чрѣвъ пресата, че не искалъ да Ви бже сътрудникъ по незнамъ какви си съображения; това ме силно порази и съкруши и веднага си припомнихъ испратеното ми писмо съ прѣдупреждението, че завистьта спрямо Васъ се е вече явно открила. Ето-приятелю кое ме кара, като зная Вашето сърце нелино справедливо и желателно къмъ доброто сте се нагърбили спорѣдъ слабитъ сили било каквито и да са морални или материални да послужите народу си, като виждаме другитъ народи какъ напрѣдватъ и се надирѣварватъ въ напрѣдкѣтъ а въ насъ, сами си виждаме какъ отиваме, завистьта и гордостьтъ, тѣзи най главни порока въ чловечеството ся на висотата си, не ни стигна 500 годишното ни робство, но и още сме седнали да философствуваме, значи голѣмо е било прѣстѣпленieto затова е послѣдвало и такава голѣмо наказание; ами сега въ растоание на 15 години, съвършено я удапахме. Помислете си, останалъ лие вече честенъ чловѣкъ, отъ какъ България е стѣпила на самостоятелна нога, какете ми за Бога до сега колкото са били Български Министри има ли поне единъ неоплатенъ и неоризеленъ. Тогава като знаеме това повече какво ни трѣбва? мисли като журналистъ и приятель мой. Прочее като знаете всичко това вардете се отъ всякакви партизански подбуждания и страсти, високия девизъ на програмата Ви нека бже на висотата си и сами единъ денъ ще припомняте думитъ ми исказани къмъ Васъ изъ дълбочини сърце, защото виждамъ въ кѣс единъ доброжелателенъ ратникъ на нещастната ни жур-

дичка по американски. Оградата на памятника е украсена съ постоянно подновявани отъ растителни цвѣта вѣнци. Неотслабналото топло чувство отъ приснопамятната признателна память се исказва въ този щастливъ изборъ на цвѣтата, само отъ рода на които, спорѣдъ значението имъ, се поднася за украшение на памятника. Това сжщо чувство е дало поводъ да се въведатъ въ фамилистерята нѣкои чисти мѣстни обичаи отъ особенъ характеръ и трогателност.

Спорѣдъ силата на тѣзи обичаи, наоколо памятника непременно трѣбва да прѣнасятъ както новороденецъ така и умрѣло. Сжщо при памятника се докарватъ на поклонение младоженци слѣдъ вѣнчилото.

Именния и рожденния дни на годена се считатъ като главни празници въ фабричния календаръ.

Предното здание съ неговитъ постройки, въ което живѣятъ работницитъ, се именува Гиза съ голѣмо название — „дворецъ“. Такова име е присвоено на това здание съвсѣмъ произволно. „Дворецъ е направенъ твърдъ скромно, безъ всѣкакви архитектурни украшения и по вида си много прилича на столична казарма или капитална тюрма за поединочно заключение. И вътрѣшното му расположение има сжщо такъвъ видъ: покрай всѣки етажъ е направенъ дълъгъ общъ коридоръ, съ стотини мѣнчъки заномеровани врата.

Всичкитъ стаи, или по-добрѣ да ги нарѣчемъ

налистика, която е до сега оплута съ такива епитети, што недай Боже единъ денъ да се яви единъ чужденецъ и опише всички глусни думи исказани даже въ официозитъ и ни прѣдстави на табла прѣдъ чуждия свѣтъ и каже на ти Българския народъ, те това е, повече какво искате отъ него.

Горестъта е голѣма на душата ми и неможе нито перото ми ни книга да ги обхване, ако би имали случай лично да се срѣцнемъ, то тогава ще откриемъ сърцата си, за това за сега съ толковъ спирамъ.

ДОМАКИНСТВО

Избистрювание вината — продължение.

Съ Рибенъ клей (тутналъ) Рибений клей се попрѣдпочита за бѣлитъ вина; за червенитъ и чернитъ, ако искаме да запазимъ цвѣтътъ имъ не трѣбва да го употребяваме. Той е особено годенъ за тѣзи бѣли вина, които съдържатъ малко джбилни вѣщества (трѣпчивостъ); а за вина съдържащи по-вече джбилни вѣщества, съ тъмно-жълтъ, червенъ и черенъ цвѣтъ по-добрѣ е да се употребява желатина и и яйчния бѣлткъ, за които по-послѣ ще разправямъ.

За добъръ рибенъ клей се счита този, който е прозраченъ, лѣскавъ и въ горѣща вода се растопява безъ остатѣкъ. Такъвъ се получава отъ риба моруна. Той се намира за продавъ и въ прахъ, нѣ такъвъ не трѣбва да се употребява, защото често бива примѣсенъ съ други вѣщества, които могатъ да повлияятъ лошо на винения вкусъ.

Има много начини за избистряването на виното съ рибенъ клей, но тукъ ще окажемъ само слѣдующитъ четире, които сж най употребителни:

а) Взематъ се плоскитъ плочици рибенъ клей и се чюкатъ съ дървенъ чюкъ, до като се добрѣ раздробятъ; послѣ така раздробени се измиватъ добрѣ съ студена вода, исцѣжда се водата, турятъ се въ глджосанъ сѣдъ и се заливатъ, колкото да се покрятъ, съ вино или спиртъ (силна ракия). Слѣдъ 12 часа изважда се клея, който прѣвъ това врѣме е станалъ, като жилава пихтия, разрѣзва се съ остри ножици на колкото се може по-дрѣбни парченца и пакъ се залива съ вино или спиртъ. Така се оставя да кисне отъ 12—24, до като се прѣобърне въ видъ на пехтия. Тогава наливатъ при него още малко вино и всичката тази масса се истиска съ рѣце прѣвъ едно платно. При получената при това тѣчност прибавятъ $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ ока отъ това вино, което ще се избистрява и всичката тази смѣсъ се бие до като се запѣни. Така приготвената течност се налива полемка въ бѣчвата съ мжтното вино, при което силно се разбърква, за да може добрѣ да се размѣси. Слѣдъ това виното се оставя въ покой до пълното му провѣтлявание. Когато избистрителната смѣсъ се влива въ бѣчвата, нужно е да се бие по дъгитъ на послѣдната, за да се не даде възможностъ да се олѣпе тя по дъгитъ, а да слѣзе на дъното на бѣчвата; иначе при прѣтаканието на виното може пакъ да се размѣти.

б) Другий начинъ, употребяванъ прѣимущественно въ Франция, се състои въ слѣ-

келии, сж около 500- Въ тѣхъ живѣятъ 2000 чловѣка. Всѣка квартирка е направена по единъ образецъ. Въ всѣка отъ тѣхъ има по мѣнчка готварница и по една широка, висока и свѣтла стая. Такъвъ номеръ коштува на работника доста ефтино: 5 франка на мѣсѣцъ. Работници, които иматъ по-голѣми семейства или сж отъ старейтъ, заематъ по двѣ или три, съединени въ една квартирка. За да си съставимъ понятие за домашния, вътрѣшенъ животъ и битъ на фамилистера, ний рѣшихме да влѣземъ въ една отъ квартиритъ. Въ нея забѣлѣзахме образцова чистота, грижливъ порядѣкъ и нѣкаква особена типичностъ на мобилитъ по тѣхната простота и ефтинина; — нѣщо, въ което се забѣлѣзваше отсѣствие на роскошния камфортъ, но въ сжщностъ и най-протенциозния човѣкъ можеше да каже: „да, тукъ е добро за живѣяние“. Между простичкитъ столове при прозореца имаше мѣтко и удобно кресло; предъ него-кржгла масичка, покрита съ плетена покривка; на масата—рѣчна пѣвна машинка и нѣкаква книга, въ която съ очила бѣше направена бѣлѣжка на мѣстото, въ което е спрѣлъ читателя и своето занятие. На прозорцитъ имаше доста хубави завѣси, а подъ тѣхъ мѣстото бѣше заето отъ саксии съ цвѣта. Въ стаята бѣше хладно, свѣтло и весело. (слѣдва.)

дующето: разрѣзва се рибений клѣй на малки кѣсчета, добавятъ при него равно по теглото му количество винокаменна киселина; слѣдъ дова обливатъ тази смѣсъ съ вино или спиртъ, колкото да се покрие добрѣ. Когато смѣсста стане като пихтия, изстискватъ я прѣвъ платно, смѣсватъ получената течностъ съ $\frac{3}{4}$ —1 ока отъ размѣтеното вино, разбиватъ го до запенвание и всичкото се влива въ бѣчвата; при това виното се добрѣ размѣсва и се оставя да стои до пълното си избистрявание. Слѣдъ единъ-два дни се точи отъ долний чепъ на бѣчвата и се глѣда дали виното се е избистрило; щомъ се види, че е добрѣ избистрено, прѣтака се полемка въ друга добрѣ измита бѣчва.

в) Третий и най простий начинъ, който по нѣкога не дава добри резултати е слѣдующий: растопява се нуждното количество клея, което ще опрѣдѣлимъ по долу, въ нѣколко литри вино. Това растопявание става безъ огънь, до като всичко се прѣобърне на гѣста слизеста масса, която сливатъ въ размѣтеното вино.

По нататѣшнитъ операции, които трѣбва да си извършатъ сж сжщитъ, както при по първитъ начини.

г) Четвъртий начинъ. Клейтъ се рапуска въ топла (40° с) вода или вино и слѣдъ като истине вливатъ го въ мжтното вино. По на татѣкъ постѣпватъ пакъ, както и при прѣдидущитъ начини. Този начинъ се отличава отъ горнитъ само по това, че тукъ клеятъ се растопва въ топла вода. Опититъ сж показали, че обистрителното вѣщество, приготвено при студено растапяние дава по добри резултати, отъ колкото това, приготвено при горѣщо растапяние.

Растопений клей за дълго не се разваля ако се съхранява въ хладно мѣсто: така съхраненъ той по добрѣ дѣйствува, отъ колкото когато току що се приготви се и употребѣи. (слѣдва)

ВѢСТИ ИЗЪ НАУЧНИЙ СВѢТЪ

Новата година въ Китай.— Новата година по Китайски се е паднала на 26 Януарий т. г. (ст. стилъ 14 Януарий 6 п.). По поводъ това г. *Ф. Лий Мандаринъ* отъ 1-й классъ секретаръ-преводачъ на Китайската миссия ни дава любопитни подробности, които ставатъ при отпразднуването на новата година по обичаитъ на новата година по обичаитъ на неговитъ съотечественици.

Китайската година е лунна, а не слънчева, слѣдователно, презъ всѣки три години се случва по единъ добавоченъ мѣсѣцъ.

Презъ послѣдний мѣсѣцъ на годината единственната грижа на китайцитъ се състои въ приготвления по тържественото отпразднувание новата година.

Десетъ дни преди края на годината правителственитъ учреждения се затварятъ за единъ мѣсѣцъ. Това затваряние се предшествува съ церемония при полагане Държавнитъ печати.

Даровете приготвяватъ взаимно и предѣлитъ глѣдатъ да бждѣтъ винаги чифтъ защото, по тѣхното вѣрвание, ако предѣлитъ не сж чифтъ се глѣда като нещастие, а ако сж чифтъ като щастие. Напротивъ нѣкъ, при случай смъртъ на нѣкой приятель употребяватъ дарове да не бждѣтъ чифтъ.

Казвамъ, че за отпразнуването новата година домашнитъ прѣпаративи (приготвления) продължаватъ почти цѣли последенъ мѣсѣцъ отъ старата година.

Отначало се занимаватъ съ конфекцията (правение) разни тестени ястия наречени „за годината“. Една седмица прѣди новата година започватъ молебствия къмъ бога на хранитѣ. Този богъ се представлява съ икона повечето рисувана въ голѣмъ форматъ, поставена въ нѣкой долапъ на зидъ изложенъ на слънчевата свѣтлина.

Тя (иконата) се подлага на предварително почитвание отъ всяко пятно за да могатъ съ това да се помѣстятъ триста шестдесетъ дена на годината.

Слѣдъ почитването Китайцитъ представляватъ обиръ отъ семейнитъ положения, титулярнитъ достоинства, юначествата, смѣткитъ и пр. които той (бога) е покровителствувалъ прѣвъ годината.

По този случай има седемъ дена отидѣ прѣвъ което врѣме всичкитъ китайци се освобождаватъ отъ своитъ мрачни занятия и които на ново подѣматъ когато тоя срокъ истече.

Китайцитъ сж увѣрени, че боговетъ по нѣкоя висока заповѣдъ дохождатъ тѣлесно да посетятъ земята прѣвъ тѣзи епоха, затова и кжцитъ имъ биватъ наредени съ извънредна чистота.

Прѣвъ тия дни тѣ глѣдатъ, най внимателно да не е останало нѣкаква пятно или паяжени изъ кжцитъ, слѣдъ което започватъ вече приношенията на домашний богъ и бога на живота. Гласовѣтъ на годнитъ (иструментни на едни китайски музикъ, състоящи отъ по единъ металически дискъ), стотинитъ искусствени огньове предизвиква началото на тържествата.

Въ предвечерието на новата година градътъ запрличва на широкъ театръ отъ движения и живостъ. Къмъ

седем часа вечер, всичките членове на всяка фамилия са облечени с най хубави дрѣхи. Главното мѣсто на всяка къща бива блестяще осветлено и мебелите грижливо почистени.

Въ срѣдата на всяка къща има по една маса на която стават увеселенията. Към единъ отъ крайщата се оставя единъ високъ столъ и върху, който се надиглаватъ разни религиозни картини. Прѣдъ тоя столъ се поставятъ три чаши чай и три вино въ знакъ че приношенията трѣбва да бѣждатъ винаги тройни прѣдъ идолитѣ; малко по надирѣ се наръждатъ дванадесетъ чаши пълни съ вино, прѣдставляващи дванадесетѣ мѣсеци на годината. При това масата бива изобилно гарнирана (наредена): съ плодове, зеленчуци, тамянь, вошеници, вино и хлѣбъ, и най послѣ три пияти (паници) съдържащи риба, свинско и различни птици; на долния край на подножието се поставя една червена черга, на която всички падатъ на коѣтѣ и на която завършватъ своите молитви.

Слѣдъ тия молитви се вдигатъ изложените картини на масата, които се запалватъ съ посребрени книги и това запалване се предшествува съ три малки празнични топовни гърмежи. Този знакъ прави цѣло всяка фамилия да се възвѣрне въ домовете си и се предаде въ молби къмъ своя домашенъ богъ, който се е възвѣрналъ отъ небесното пътуване; тя изпълнява религиозните си задължения къмъ прѣдѣлитъ си само отъ мъжески полъ, прѣдставлявани съ портрети или табелки съ означение имената на всѣкой.

Прѣдъ тия портрети оставатъ една паница варенъ оризъ, едно вино и единъ чифтъ гъвкави прѣчки (baguettes) съ които китайците си служатъ като единъ видъ вилицы.

Всичките тия священи приготвления се извършватъ при добъръ редъ.

При настѣвяването на новата година цѣлий Китайски свѣтъ бива буденъ и съ не търпение очаква появянето на първия лъчъ отъ деня, прѣдъ всякога ще се забѣлжи по единъ сѣдъ съ разни тестени работи потопени прѣварително въ сладко вино.

При изгревянето на слънцето членовете на семействата отиватъ да поздравятъ домашните богове и на града, умрѣлите прадѣди и живитѣ родители. Издигането на слънцето е общъ сигналъ за измѣнението на обстоятелствата.

Прѣди осемъ или десетъ дни ставатъ обществени посѣщения. Новата година не е задължителна за тия посѣщения, въ нея такива ставатъ само за интимните и много има уморени отъ вечерта и сѣ принудени да спятъ посрѣдъ бѣлъ денъ.

Това не е нищо ако нѣкои искатъ да си връщатъ визитата отъ по предния денъ.

Прѣзъ първите два или три дена на мѣсеца нѣма отворени дукяни, освѣтъ тия направени отъ дѣски за продавъ на хлѣбъ, плодове и други.

Отъ началото до края на първия мѣсець се чуватъ ежедневно гласовѣ на гонги, тѣпани, цигулки и пр. Презъ първите шестъ дена не се извършватъ никакви отъ каквато и да било важностъ работи; прѣди отварянето на дукяните търговците се събѣтватъ за по добритѣ предначинания въ търговските имъ работи.

Публичните заведения се отварятъ отъ 26-й и отварянето (распечатването) на Държавните печатни означава свършката на празничните тържества. Прѣведе отъ „la petite republicue“ Г. Симеоновъ.

ОБЪВЛЕНИЯ.

Печатницата на Бакърджиевъ и Рачевъ извѣстява на Г. Г. училищните настоятели въ Плевенското Учебно Окръжие, че има готови отпечатани училищни свидетелства и удостоверения по 1 л. и 50 ст. 0/0, горното се съобщава за знание, понеже нѣкои длъжностни лица сѣ ги прѣварително приготвили, съ цѣлъ да ги распродаютъ съ по голѣма цѣна.

ОБЪВЛЕНИЕ № 1631

Подписаний Ив. Ат. Гърковъ Сждебенъ Приставъ при Плевенскій Окр. Сѣдъ на I-й участѣкъ на основание изпълнителный листъ под № 5015 издаденъ отъ П. Плев. Мир. Сѣдъ, на 17 Ноемвр. 1894 год. въ полза на Сали Мустафовъ отъ г. Плевенъ противъ Вакъ и Маринъ Личови отъ село Търнене за 316 л. и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражд. сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 25 Априль и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующите длъжникови недвижими имоти а именно:

- 1) Една ливада въ землището на с. Търнене въ мѣстността „Головити“ отъ около 10 декара при сѣседи: Нешо Лавовъ отъ дѣв страни Ладо Личовъ и Гюль оцѣнена за 200 лева.
- 2) Нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Селището до Чичлика“ около 5 декара при сѣседи: Минко Симеоновъ, Давидъ Ямбата и Хино Тодоровъ оцѣнена за 100 лева.
- 3) Нива отъ 5 декара въ сѣщото землище въ мѣстността „Бжовишкия връхъ“ при сѣседи: Найдѣнъ Топошевъ, Вакъ Геновъ и Иванъ Лукановъ оцѣнена за 100 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.
Горниятъ имотъ не е заложень никому.
Желающитъ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

гр. Плевенъ 24 Априль 1895 год.
Сждеб. Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ.
Дѣло № 501 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЪВЛЕНИЕ № 1440. Подписаний Ив. Чолаковъ И. Д. Сждеб. Приставъ при Плевен. Окр. Сѣдъ на II-й участѣкъ на основание изпълнителный листъ под № 3328 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сѣдъ на 14 Юлий 94 г. въ полза на Ангелъ Костовъ отъ с. Пелешатъ противъ Кръсто Боновъ отъ с. Пелешатъ за 150 л.

Отговоренъ-редакторъ: Д. М. Шапкаръ.

лих. по 10 % въ допѣл. на обяв. под № 213 отъ 19 Январ. т. г. и съгл. чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражд. Сѣдопроизв.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 29 Априль и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ градъ Плевенъ слѣдующ. длъжниковъ недвижими имотъ а именно:

- 1) 1/2 отъ Една къща въ село Пелешатъ въ сѣдната махала по-голяма въ земята борделъ съ дворъ около 1 1/2 декара въ сѣция дворъ сая при сѣседи: Косто Илиевъ, Върбанъ Дургунски, Филипъ Боновъ и пѣтъ оцѣнена за 375 лева.

Горниятъ имотъ не е заложень никому.
Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.
Желающитъ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

гр. Плевенъ 20 Априль 1895 год.
пом. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ
Дѣло № 390 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЪВЛЕНИЕ № 1296 Подписаний Ив. Чолаковъ пом. Сждеб. Приставъ при Плев. Окр. Сѣдъ на II-й участѣкъ на основание изпълнителный листъ под № 2876 издаденъ отъ Плевен. Окол. Мир. Сѣдъ на 7 Августъ 93 год. въ полза на Стояновъ Върбенъ отъ гр. Плевенъ противъ Цанко Кичовъ отъ с. Буковлъкъ за 84 л. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 22 Априль и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующите длъжникови недвижими имоти а именно:

- 1) Едно лозе въ Плевенското землище въ мѣстността „Бала Баиръ“ около 5 декара при сѣседи: Петръ Миковъ, Петко Мушкинъ, Цвѣтанъ Николовъ, Тоне Боновъ и пѣтъ оцѣнено за 250 лева.

Горниятъ имотъ не е заложень никому.
Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.
Желающитъ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

гр. Плевенъ 12 Априль 1895 год.
пом. Сждеб. Приставъ Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 216 отъ 93 год. 2 — 3

ОБЪВЛЕНИЕ № 1297 — Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждеб. Приставъ при Плев. Окр. Сѣдъ на II-й участѣкъ на основание изпълнителный листъ под № 3369 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сѣдъ на 16 Юлий 94 год. въ полза на Стояновъ Върбенъ отъ г. Плевенъ противъ Цончо Ивановъ отъ с. Гривица за 150 л. др. раз. и съглас. чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражд. Сѣдопроизв.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 25 Априль и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующите длъжникови недвижими имоти а именно:

- 1) Една нива въ Гривичкото землище въ мѣстността „Камъка“ около 10 декара при сѣседи: отъ дѣв страни пѣтъ, Ангелъ Стояновъ, и Генчо Пенковъ Оцѣнена за 100 лева.
- 2) Една нива въ сѣщото землище въ мѣстността селището около 9 декара при сѣседи: Христо Ивановъ, Марко Ангеловъ, Игнатъ Стояновъ и Пелешатски пѣтъ оцѣнена за 90 лева.
- 3) Една ливада съ сѣщото землище въ мѣстността „Куртово Бърдо“ около 4 декара при сѣседи: Димитър Митовъ, Ламби Цвѣтковъ, Танаъ Гачовъ и барата оцѣнена за 40 лева.

Горниятъ имотъ не е заложень никому.
Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.
Желающитъ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

гр. Плевенъ 11 Априль 1895 год.
Пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 431 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЪВЛЕНИЕ № 1294

Подписаний Ив. Чолаковъ пом. сждеб. приставъ при Плев. Окр. Сѣдъ на II-й участѣкъ на основание изпълнителный листъ под № 3755 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сѣдъ на 3 Декември 93 г. въ полза на Никола Якимовъ отъ г. Свищовъ противъ Братия Тодоръ и Петко Великови отъ с. Одрене за 355 лева и други разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Сѣдопроизвод.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 20 Априль и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующите длъжникови недвижими имоти а именно:

1. Една нива въ Одренското землище въ мѣстността „Пожара“ около 12 декара при сѣседи: Дочо Тодоровъ, Иванъ Поповъ и общенска мера оцѣнена за 240 лева.
2. Една нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Смърдешки пѣтъ“ около 5 декара при сѣседи: Цвѣтко Босовъ, Петко Стояновъ, Цанко Личовъ и Петръ Христовъ оцѣн. за 100 лева.

Горниятъ имотъ не е заложень никому.
Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.
Желающитъ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

гр. Плевенъ 11 Априль 1895 год.
пом. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ
Дѣло № 628 отъ 92 год. 2 — 3

ОБЪВЛЕНИЕ № 1317

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждеб. Приставъ при Плев. Окр. Сѣдъ на II-й участѣкъ на основание изпълнителный листъ под № 2237 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сѣдъ на 6 Юлий 92 год. въ полза на Симеонъ Кировъ отъ с. Кацамуни противъ Н. Личовъ отъ с. Опанецъ за 138 лева и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражд. сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 25 Априль и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующите длъжникови недвижими имоти а именно:

- 1). Една нива въ Опанското землище въ мѣстността „Дисившица долъ“ около 6 декара при сѣседи: Никола Яновъ, Цв. Петковъ, Бостанлъкъ и осоята оцѣнена за 120 лева.
- 2). Едно лозе въ сѣщото землище въ мѣстността „Усоята“ около 3 декара при сѣседи: Цанко Кичовъ, Георги Вешковъ, Димитър Игнатовъ и Бото Ичовъ оцѣнена за 60 лева.

Горниятъ имотъ не е заложень никому.
Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.
Желающитъ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

ватъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

гр. Плевенъ, 13 Априлий 1895 година.
пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 299 отъ 1892 година. 2 — 3

ОБЪВЛЕНИЕ № 1472. Подписаний Ст. Джуджевъ и. д. Сждеб. Приставъ при Плевенскій Окр. Сѣдъ на I-й участѣкъ на основание изпълнителный листъ под № 2979 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сѣдъ на 14 Августъ 93 год. въ полза на Вълчо Литовъ отъ г. Плевенъ, противъ Цачо Стойковъ отъ с. Ласкаръ. за 141 лев. и др. раз. и въ допѣление на обявлението ми публикувано въ броеве 9, 10, и 11 въ Вѣстникъ „Недѣля“ и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ „Граждан. Сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 10 Априлий и до 31 денъ ще продавамъ на втори публиченъ тръгъ съ явно наддаване, въ канцеларията ми въ г. Плевенъ, слѣдующий длъжниковъ недвижими имотъ, подробно описанъ въ горѣпоменатото ми обявление.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.
Желающитъ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

гр. Плевенъ 6 Априлий 1895 год.
И. Д. Сждебенъ приставъ: С. Джуджевъ
Дѣло № 574 отъ 93 год. 3—3

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 1174

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждебенъ приставъ при Плев. Окр. Сѣдъ на II-й участѣкъ на основание изпълнителный листъ под № 1758 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сѣдъ на 6 Юлий 9 година въ полза на Симеона Лучкова отъ градъ Плевенъ противъ Иванъ П. Учиндолоки отъ гр. Плевенъ за 171 левъ и др. разн. съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 12 Априлий и до 31 денъ, ще продавамъ на публиченъ тръгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующите длъжникови недвижими имоти а именно:

- 1) Едно лозе въ землището на гр. Плевенъ въ мѣстността „Бала баиръ“ около 2 декара при сѣседи: Белберъ Ибнъ и Есуоолу Ибрахимъ оцѣнено за 100 лева.
- 2) Едно лозе въ сѣщото землище въ мѣстността „Фандълъка“ около 1 1/2 декара при сѣседи: Ибнъ лозе и Лучо Пенковъ оцѣнено за 60 лева.

Горниятъ имотъ не е заложень никому.
Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.
Желающитъ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

гр. Плевенъ 27 Мартъ 1895 год.
Сждебенъ приставъ Ив. Чолаковъ
Дѣло № 445 отъ 94 год. 3 — 3

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 1309.

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждеб. Приставъ при Плев. Окр. Сѣдъ на II-й участѣкъ на основание изпълнителный листъ под № 3251 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сѣдъ на 8 Юлий 94 год. въ полза на Велико Ганчовъ отъ село Биволаре противъ Пенчо Иванчовъ отъ сѣщ. село за 180 л. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 22 Априль т. г. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующето длъжниково недвижимо имущество а именно:

1. Една нива въ Биволарското землище въ мѣстността „Гложака“ около 8 дѣкара при сѣседи: Цвѣтко Макавевъ, Димитър Кировъ и Георги Геновъ оцѣнена за 100 лева.
2. Една нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Барата“, около 6 дѣкара при сѣседи: Мило Илиевъ, Кръсто Петковъ, Петко Първанджиски оцѣнена за 70 лева.
- 3) Едно лозе въ сѣщото землище въ мѣстността „Агиния връхъ“ около 2 дѣкара при сѣседи: Велко Пенковъ, Велико Ганчовъ и Ангелъ Страховъ оцѣнена за 90 лева.

Горниятъ имотъ не е заложень никому.
Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.
Желающитъ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

гр. Плевенъ 11 Априль 1895 год.
пом. Сждеб. Приставъ Ив. Чолаковъ.
Дѣло № 383 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 1318

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждеб. Приставъ при Плев. Окр. Сѣдъ на II-й участѣкъ на основание изпълнителный листъ под № 2238 издаденъ отъ Плев. Окол. Мир. Сѣдъ на 6 Юлий 18... год. въ полза на Симеонъ Кировъ отъ с. Кацамуница противъ Нешко Личовъ отъ с. Опанецъ за 240 лева и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражд. сѣдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 25 Априль и до 31 денъ ще продавамъ на публич. тръгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плевенъ слѣдующите длъжникови недвижими имоти а именно:

- 1). Една нива въ Опанското землище въ мѣстността „Смърдла“ около 5 декара при сѣседи: Атанасъ Велковъ, Илия Геновъ и Гачо Кичовъ оцѣнена за 120 лева.
- 2). Една нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Витъ“ около 5 декара при сѣседи: Илия Геновъ, и Михалъ Митовъ, Цвѣтанъ Вълковъ и пѣтъ.

Горниятъ имотъ не е заложень никому.
Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.
Желающитъ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Плевенъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣгледатъ и книгата относна се по продаванъ.

гр. Плевенъ, 13 Априль 1895 год.
пом. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ
Дѣло № 298 отъ 92 год. 2 — 3

Плевенъ, Печатница на Бакърджиевъ и Рачевъ.